

NY VERDEN kampen for åndelig og moralsk opprustning

VALGKAMP

Stemningen hos nordmenn flest er laber ved inngangen til en ny valgkamp. Mange har en oppgitt følelse av at nå bærer det løs igjen, med gjensidige beskyldninger, motstridende tall, aggressive journalister og tvetungede politikere.

Kunne politikerne ta Norge på sengen med en ny stil? Det ville blant annet innebære å få takta på bordet i en mer forståelig form.

Når tall og statistikk dreies så de alltid taler til fordel for mitt parti, er det med på å forvirre velgerne. Det kan muligens gi flertall på Tinget, men samtidig havner flertallet av folket på tilskuerbenken: De mister troen på sin evne til å gjennomtrenge problemene tankemessig, og overlater til slutt ansvaret til politikerne. Passivitet og likegyldighet sprer seg.

Reiulf Steen skriver: "Vi når ikke særlig langt ved å skylde på krefter utenfor oss. Den eneste utvei er å spørre hva vi selv gjør galt ... Det er ved å forstå motstanden at vi kan gjøre noe ved den."

Han er på linje med en kjent australsk parlamentariker som hevder at opposisjonens rolle er å tenke grundigere og lengre på de punkter hvor regjeringen gjør det best. Bare da kan en alternativ politikk som fører til sosiale framskritt ta form, sier han. Han tilføyer: "Hvis du undervurderer samvittigheten, blir det bare makten som teller." En mer engasjerende politisk stil forutsetter erkjennelsen av at noe er viktigere enn valgseier.

Nå er det ikke fair å konsentrere kritikken om politikerne, slik mange av oss gjør mens vi tankeløst nyter frihetens goder. Tvert imot bør vi slå ring om dem og løfte børen sammen med dem. De har en nesten overmenneskelig oppgave. Gir vi noe av oss selv for å hjelpe dem til å bli de ledere de kunne være? Hvis vi har en religiøs tro, ber vi for dem? Prøver vi å leve oss inn i de spørsmål de bakser med? Eller lar vi deres verden passere revy på TV-skjermen, mens vi konsentrerer oss om vårt?

Valget vi står overfor er derfor ikke bare politisk men også moralsk. Alle kan gjøre noe for å videreutvikle demokratiet. Nøkkelordene er ærlighet og medansvar.

KARDINAL PÅ BESØK

På invitasjon av Moralsk Opprustning besøkte kardinal Franz König Storbritannia før Nyttår. König, som også er erkebiskop av Wien, var president for Vatikanets sekretariat for ikke-troende fra 1965 til 1980, og ansvarlig for Kirkens forhold til de kommunistiske land. I London ble han bedt om å tale til den anglikanske kirkens synode, hvor ingen ikke-britisk kardinal er blitt invitert tidligere. Erkebiskopen av Canterbury presenterte König for synoden som en av vår tids mest helhjertede økumeniske kirkeledere. "Vårt felles grunnlag er Jesus Kristus, apostlene og den tidligste kirkens fedre," sa König. Han fortalte også synoden om sitt engasjement i Moralsk Opprustning.

Kardinalen talte også til 30 parlamentsmedlemmer fra samtlige partier under en frokost hvor han var invitert av parlamentets president.

I et foredrag i Westminster Theatre, MRAS senter i London, hevdet han at den vestlige verdens gudløshet kan være farligere i lengden enn den i Øst, selv om denne er uhyrlig i sine utslag. Han beskrev forfølgelsene og angrepene på menneskerettighetene i østlige land, men nevnte også tendenser til at marxismens ufeilbarhet trekkes i tvil. Blant annet høres røster som hevder at troen ikke står i kontrast til vitenskapelig tenkning. Vi kan vente oss forandring i Østblokklandenes holdning til religionen, selv om det ikke kommer til å skje raskt. En gradvis forandring av systemet innenfra er det eneste som kan føre fram. I Kina er det tegn til at en slik prosess er i gang.

Vårt største håp ligger hos de unge, og deres øye for realitetene. Moralsk Opprustning representerer et stort håp i bestrebelsene for å finne nye veier, sluttet kardinalen.

TV: SØKELYS PÅ SOLIDARITET

Et samtaleprogram i TV 29. januar tok opp solidaritetstanken under tittelen "Elsk din neste, du kristensjæl". Deltagere var internasjonal sekretær i LO Kaare Sandegren, sekretær i Oslo Indremisjon Aage Müller-Nilsen, Jens Jonathan Wilhelmsen fra Moralsk Opprustning, professor Else Øien fra Universitetet i Bergen og Elisabeth Tveter Briseid fra Fremtiden i våre hender.

Forts. s 2

SIKHER OG HINDUER

Pessimistene som fryktet at mordet på Indira Gandhi og kampene mellom sikher og hinduer ville bli begynnelsen på en oppstyking av India, har fått urett. 700 millioner indere er fremdeles en nasjon, og frie valg har bragt en ny leder til makten. Men det er slått dype sår som det vil ta lang tid å læge.

I januar fant det femte av en serie møter under tittelen "Dialog om utvikling" sted i Moralsk Opprustnings konferanse-senter i Panchgani, India. De fleste av landets store folkegrupper var representert. Sushoba Barve fra Maharashtra fortalte konferansen hvordan hun hadde opplevet krisen:

"En venn og jeg var på toget i Nord-India den dagen fru Gandhi ble drept. Vi ble vitner til mord, ran og kaos. Jeg ble selv angrepet fordi jeg prøvde å beskytte uskyldige mennesker.

Uker av indre uro og forvirring fulgte. Jeg ble klar over at jeg ikke bare kunne vaske mine hender og si at jeg selv ikke hadde deltatt i myrderiene. Hele vårt folk trengte å gjøre bot. Min andel var å be sikhene betingelsesløst om tilgivelse. Jeg skrev en rekke brev til sikher rundt om i India. Noen av dem kjente jeg, andre ikke. En velkjent Sikh skrev tilbake: 'Jeg gråt da jeg leste ditt brev. Så lenge vi har folk med din holdning, vil India overleve.'

Forsoning og gjenreisning av tillit kommer til å bli en smertefull prosess. Ved å gå gjennom den her hjemme, kommer vi også til å lære hvordan vi kan bygge broer til andre nasjoner. Hatets og hevners lenker må brytes."

TV: SØKELYS PÅ ...
Forts. fra s 1

I løpet av programmet kom programlederen Stray Nordberg inn på Oxfordbevegelsens begynnelse i Norge for 50 år siden da den bærende tanken var at en måtte begynne med seg selv hvis en ville forandre verden. Mente Wilhelmsen at fremtiden stadig er avhengig av en slik infallsvinkel?

Wilhelmsen svarte: "Ja, det mener jeg, selv om jeg er klar over at det ikke bare er menneskene som påvirker systemene, men også omvendt. Det trengs en helhetstenkning, og vi kommer ofte til kort fordi vi satser for ensidig på det ene eller det andre." Som eksempler på mennesker som hadde satset på begge plan, nevnte han den franske industrimannen Carmichaels innsats for å sikre asiatiske jutedyrkre stabile råvarepriser etter å ha erkjent at han hadde satt fortjeneste foran mennesker, og den australske politikeren

JAPAN

I Tokio møttes 500 mennesker for å feire at det japanske undervisningsministeriet har gitt Stiftelsen Moralsk Opprustning ny status. Det innebærer blant annet at det blir mer attraktivt å bidra finansielt. 30 parlamentarikere var til stede.

I en hilsen skrev statsminister Yasuhiro Nakasone blant annet: "Da jeg deltok i MRAs verdenskonferanse i Caux i 1950, fikk jeg selv en førstehånds opplevelse av MRA som formidler når det gjaldt å innlemme Japan i det internasjonale samfunn igjen. Jeg venter at MRA fortsatt vil bidra som katalysator mellom nasjoner, raser, klasser og religioner."

Rajmohan Gandhi, indisk journalist og sønn av Mahatma Gandhi, hadde fløyet til Tokio for å delta. Han talte om de århundregamle konflikten mellom hinduer, sikher og muslimer i India, og fortsatte: "Dere i Japan ser ut til å ha lært mer av fortidens tragedier enn vi. På minnestenen i Hiroshima skrev dere: 'Hvil i fred. Vi skal ikke gjøre den samme feilen igjen.' Vi må forstå en dyp sannhet: Fred i verden avhenger av nedrustning, men i enda høyere grad av befrielse fra frykt, hat og grådighet. Det er en gave vi kan motta ved å lytte til Den Evige."

Japans ambassadør til FN i Geneve, Chiba, deltok i nyttårskonferansen i Caux. Han advarte mot europeisk pessimisme, og pekte på at Europa er arnestedet for en sivilisasjon som forbinder det religiøst/åndelige med det teknisk/materielle. Han mente at japanerne fortsatt vil betrakte Europa som sin lærer. I Caux hadde han vært vitne til menneskeåndens seier, og hadde gitt ham en viss optimisme.

Samtidig mottok en av MRAs pionerer i Japan, Yukika Sohma, en høy utmerkelse fra Keiseren. Særlig nevnt ble hennes innsats for å vekke japanernes samvittighet for flyktingenes nød i mange land. Fru Sohma, som er president for forbundet av Asias kvinneorganisasjoner og likeledes det japansk-koreanske kvinneforbundet, ble i fjor dekorert av den koreanske regjering for sitt arbeid for vennskap mellom de to land.

Beazley som satte kampen for urbefolkningens rettigheter foran sin politiske karriere.

Sandegren mente at det finnes slike eksempler i historien selv om de ikke nødvendigvis er i stil med den bevegelsen Wilhelmsen representerer, og at en alltid kommer tilbake til folks holdninger når en vil kjempe frem forandringer.

ZIMBABWE

"Nå regner det i Zimbabwe". Det var gode nyheter fra et land som har vært plaget av tørke i tre år. Tunge, mørke skyer beskrives som et vunderlig syn i et brev vi nylig fikk. Det fortelles hvordan landet klarte seg gjennom de tre tørre årene ved at bøndene med stor dyktighet tilpasset seg. De sådde mindre mais, som er hovednæringen, og dyrket de vekster som tåler tørken bedre: soyabønner, bomull, tobakk osv.

Resultatet var at inntektene fra eksporten av landbruksprodukter i 1984 ga det første handelsoverskudd siden uavhengigheten. Småbøndene, som for fem år siden ikke dyrket nok mais til eget bruk, solgte siste år flere hundre tusen tonn - tredjedel av Zimbabawes samlede avling.

I februar-mars holdes det første valget siden uavhengigheten. Viktige spørsmål er stammotsetninger, korrupsjon og behovet for broer av tillit - mellom Nord og Sør, mellom lederskapet og den vanlige borger, og mellom generasjonene. På denne bakgrunn har en gruppe i Harare (tidligere Salisbury) bestemt seg for igjen å møtes i det såkalte "samvittighetsrådet", som tok viktige initiativ i frigjøringskrigens dager for å bane vei for en fredelig løsning.

Fra MRAs kurs- og konferansesenter Coolmoreen Farm i grensetraktene mellom Shonaland og Matabeleland, fortelles at et ungt afrikansk ektepar forlater sine godt betalte stillinger i byen og flytter dit med sin vesle sønn, for å være medansvarlige for både gårdsdrift og kursvirksomhet. De får ingen fast inntekt og handler i tro på at Gud vil ta vare på dem.

Steinar Nøvik

Kalender

Påskan: Nordisk ungdom møtes i Sverige.

3/5-21/5: Internasjonal MRA-aksjon i Japan.

Pinsen: Nordisk konferanse i Värmland.

15/6-23/6: Verdenskonferanse i Washington D.C. En gruppe fra Norden er invitert.

Juni-juli: Unge fra MRA i Norden er innbudt av den lutherske kirken i Tanzania til kirkelig konferanse. Det blir også en aksjon i Kenya.

13/7-1/9: Konferanser i Caux. 13-20/7: Ungdom. 19-21/7: Helsearbeidere. 25/7-2/8: Familiekonferanse. 7-14/8: Møte mellom asiater, nord- og søramerikanere og europeere. 17-25/8: Afro-europeisk dialog. 27/8-1/9: Industri og økonomisk liv.

DET NYE AFRIKA

Av Anders Eskeland

Boka "Now I call him Brother" av Alec Smith, sønn av Rhodesias tidligere statsminister Ian Smith, formidler håp for Zimbabwes framtid, på tross av de sterke motsetningene i landet. Samtidig gir den interessante glimt fra den historiske prosess som førte til uavhengighet.

Alec Smith forteller først om en lykkelig barndom hjemme på farens gård. Deretter om livet på pensjonatskolen og hvordan forholdet til foreldrene ble ødelagt etterat faren ble statsminister. I sin søken etter egen identitet begynte han med narkotika. En økende avhengighet førte til arrestasjon og utvisning fra universitetet.

En kveld da Alec kjørte hjemover, høy på stoff, hørte han plutselig fra baksetet: "Dra hjem og les Det nye testamente!" Stemmen var så klar at han stanset og gikk helt rundt bilen for å se hvor den kom fra. Det ble begynnelsen på en revolusjon som befridde ham fra narkotikaen og gjenopprettet forholdet til familien. Men han sto overfor en ny utfordring: En ting var å gi sitt liv til Gud slik at hans egne problemer kunne løses, noe annet å gi sitt liv for at Guds autoritet skulle få virkning på landets maktstruktur.

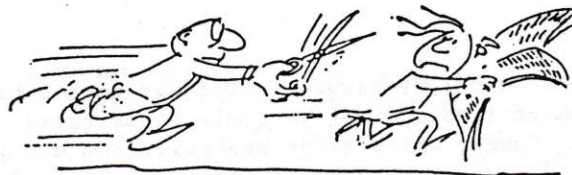
Han skildrer sitt møte med den svarte nasjonalistlederen Arthur Kanodereka på en MRA-konferanse i Salisbury i 1975. Kanodereka ble fri sitt hat mot de hvite på grunn av forandringen han i så i Alec Smith og andre. Deres samarbeid og vennskap fikk betydning for utviklingen i landet. De vant respekt for det de sto for innen alle grupper i frigjøringskampen.

Alec Smith forteller om det såkalte "Samvittighetsrådet", en gruppe mennesker av forskjellig hudfarge og politisk oppfatning som møttes regelmessig for å søke Guds ledelse om hvordan de kunne fremme en ikke-voldelig løsning. Deres arbeid bak kulissene førte bl.a. til et hemmelig møte i februar 1980 mellom Robert Mugabe og Ian Smith, kvelden før valgresultatet ble offentliggjort. Møtet mellom de to bidro til å forhindre et påtenkt kupp fra den hvite hærens side og til en utvikling som mange betegnet som et regelrett under.

Alec Smiths bok er vanskelig å legge fra seg. Det er en viktig bok i en mørk verden. I løpet av året kommer den også ut på norsk.

"Now I call him Brother" av Alec Smith; Marshall, Morgan and Scott, London. Kan bestilles fra Ny Verden. Pris: kr. 30,- pluss porto.

klippet

GRESK "DYNAMIKK"

En gresk utgave av Buchman-biografien "Stillhetens dynamikk" er utkommet på et forlag i Athen. Det er den orthodoxe biskop av Limasol på Kypros, som har tatt initiativet til utgivelsen av litteraturhistorikeren Theophil Spoerri's bok.

ARGENTINA

Forlaget "Editorial Guadalupe" har utgitt en spansk oversettelse av "The World at the Turning", en aktuell bok om MRAs verdensarbeid. Begivenheten ble markert med en mottagelse, hvor en gruppe gymnaselever oppførte scener fra et MRA-skuespill.

EL SALVADOR

Rundebordskonferansen i San Salvador i desember samlet ca. 60 deltakere - blant dem vise-finansministeren og flere parlamentsmedlemmer. Konferansen ble omtalt i massemedia, og to av deltakerne intervjuet av TV. En lengre samtale med president Duarte fant også sted. En amerikaner som deltok på konferansen ba om tilgivelse for at han hadde satt seg så lite inn i dette landets situasjon og hatt så liten omsorg for menneskene i El Salvador. Han forpliktet seg til å forandre sin egen holdning og arbeide for å forandre USAs.

NYTTÅRSLEIR

Fra 28.12 til 3.1 var ca 50 unge samlet til en nordisk nyttårsleir på Valdres Folkehøyskole i Leira. Fellesskap, åndelig fordypning og tid til å gå inn på aktuelle tema som f.eks. marxismen, ble kombinert med arbeid på den nordiske ungdomsrevyen. Øvelser fant sted parallelt med kritisk gjennomgåelse av stoffet og langsiktig planlegging for våren og sommeren. Flere av de som var med, kunne på et senere tidspunkt tenke seg å gjøre revyen til heltidsbeskjeftigelse for en kortere eller lengere periode.

SRI LANKA

På et tidspunkt da landet gjennomgår den kanskje alvorligste krisen i sin historie, har privatpersoner med tilknytning til MRA utgitt en brosjyre om hva den enkelte kan gjøre i situasjonen. Brosjyren er gjengitt som serie i en av hovedavisene.

Det var ved en lunsj i Geneve Carl Joachim Hambro første gang traff Buchman og hans medarbeidere. Han ble ikke "omvendt", men han ble dypt grepet av menneskene og av noe i det glade budskap de bragte. Buchman ble hans venn til sin død i 1961.

Siden inviterte han Buchman til Norge. I høstferien det året (1934) ble Høsbjør Turisthotell overtatt av et "house-party", CJHs hjemneværende familie sto for det praktiske arrangement, og tilstrømningen var enorm.

Johan Hambro i "C.J. Hambro Liv og Drøm." Aschehoug 1984.

Litt skyldfølelse for egen livsstil er neppe risikofaktorer for noen hittil kjent lidelse. Når mange nå for tiden hevder det motsatte, må dette bare tolkes som et kollektivt forsvar for populære lettsindigheter. Leken med risikofaktorene bringer langt mer lidelse og skade enn en smule moralsk opprustning mot dem ville gjøre. Helsevesens og velferdens økonomiske krise kunne også lettere løses ved slik opprustning enn f.eks. ved privatisering av tjenester.

Professor Per Sundby i Legeforeningens tidsskrift nr. 22, 1984.

I stillheten kan det virkelige jeg få ro til å komme opp til overflaten. En ærligere forståelse av meg selv. En forståelse som ikke speiler seg i kjendisen, underordner seg ekspertene eller måler seg med naboen.

Dagens teknikk og informasjonsbrøl trenger visdom, den indre ballast - et korreks til vår rikdom av viten.

Einar Engebretsen i Drammens Tidende og Buskerud Blad, 2.2.85.

Det interessante i Tyskland idag er ikke de nynazistiske smågruppene som regelmessig dukker opp, men den stadig mer forbeholdsløse bekjennelse til skyld og ansvar som preger samfunn og stat. Historien kjenner få eksempler på en slik offisiell og nasjonal botsøvelse.

Nils Morten Udgård, Aftenposten 30.11.84.

NY VERDEN vil fremme en kristen revolusjon, som forandrer både menneskers holdninger og samfunnsforholdene, bygget på absolutte moralnormer og Guds ledelse.

Utgiver: Moralsk Opprustning, Postboks 3018 - Elisenberg, 0207 Oslo 2.

Tlf. 44 64 78. Postgiro 5 12 57 94. Bankgiro 6030.05.08831.

Ansvarlig: Jens J. Wilhelmsen.